

нж, и 2) той да му остави градоветы, щото му завладѣлъ.

П. Ами поне тоя пѣть Андроникъ не ли му е прилъ предложението?

О. Той и сега не бы щѣлъ да му даде своѣтъ унукъ, ако да не бы настанжло въ Цариградъ голѣмъ гладъ, срѣщу който Святославъ ся обѣщаль още да имъ внесе хранъ, колкото было потребно, та тѣй Андроникъ склонилъ и му ѣ далъ, и мирѣтъ ся заключилъ за 14 години, до когато умрѣлъ Святославъ (1322 л.) и оставилъ за наслѣдникъ сына на първѣтъ си женъ Ефросина.

Георгій Тертеръ II.

П. Какво послѣдувало въ Бѣларіжъ, когато ся възцарилъ Георгій?

О. Когато ся възцарилъ той, узналъ отъ съгледатели ты си лошето намѣреніе на Гърциты, което тѣй заловили върху царството му, та си събралъ войскы ты веднага, и половината пратилъ камъ Едрене, а съ половината тръгналъ самъ, та призѣлъ гр. Пловдивъ; нъ това завоеваніе много скоро му излѣзло изъ носа, защото младый Андроникъ си повелъ войскы ты отъ Димотикъ за Едрене, та нападнѣлъ Българскѣтъ войскъ, що ся была остановила около Ористіадъ и ѣ прогонилъ дору до Сливенъ, отъ гдѣто на вращаніето си оплѣнилъ сичкыя добытъкъ на мирныты селяны. А царъ Георгій, слѣдъ малко по това, умрѣлъ (1323 л.).

П. Кажете сега какво станжло пѣкъ слѣдъ неговото умирање?

О. Той като нѣмалъ наслѣдникъ, царството му останжло безъ царъ, и Гърциты тогава намѣрили врѣмя, та завладели сичкѣтъ южнѣ странѣ до Старъ-Планинѣ, отъ Месембріѣ даже до Сливенъ; Елтимировѣтъ земѣ край Тунджѣ обсебилъ Боиславъ по дого-